

Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, 26 juni 2019
afdeling Antwerpen
Kamer AC10
Vonnis

Vonnisnummer / griffienummer
2019 / 3379

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak
26 juni 2019

Naam van de beklaagden.
A. F.

Systeemnummer parket
18CO14340

Dossiernummer
181001314

Notitienummer parket
AN/A/37/LB/25163/2018

inzake het Openbaar Ministerie

en

BURGERLIJKE PARTIJEN:

1. Mevr. **O. I**

zonder gekende woonplaats doch woonstkiezende te (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester V. B. E., advocaat te Antwerpen

2. vzw **P.**

met maatschappelijke zetel gevestigd te (...)

TEGEN BEKLAAGDEN :

1. **A. F.**,

geboren op (...)

van Nigeriaanse nationaliteit

ingeschreven te (...)

thans aangehouden in de gevangenis te Antwerpen

beklaagde bijgestaan door Meester V. S., advocaat te Antwerpen.

2. **O. P.**

geboren te (...) (Nigeria) op (...)

van Nigeriaanse nationaliteit

niet ingeschreven

doch verblijvende te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester V. K., advocaat te Antwerpen.

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A

mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

ten aanzien van O. I., geboren te (...) (Nigeria) op (...),

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem,

met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1, 3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 7° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

Te Antwerpen en/of bij samenhang elders in het Rijk van 26 juni 2017 tot 28 februari 2017

door **A. F., O. P.**

B

Mensensmokkel - vermogensvoordeel met verzwarende omstandigheden

zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier dan ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat

(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken

(art. 77 quater, 2° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang

(art. 77 quater, 3° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht
(art. 77 quater, 4° wet van 15.12.1980)

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet
(art. 77 quater, 7° wet van 15.12.1980)

Te Antwerpen en/of bij samenhang elders in het Rijk van 1 oktober 2016 tot 28 februari 2018

door **A. F., O. P.**,

ten nadele van **O. I.**, geboren te (...) op (...),

PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 6 mei 2019 waarin verzachtende omstandigheden werden aangenomen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal, behalve wat het vertaald gedeelte betreft.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld P. E., teneinde de beklaagde A. F. bij te staan voor vertaling van alles wat gezegd wordt van het Engels naar het Nederlands en omgekeerd en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Vooraf: herstel van een materiële vergissing

1. De rechtbank stelt vast, rekening houdend met de inhoud van het strafdossier, dat de vermelding "*tot 28 februari 2017*" in de tenlastelegging A dient te worden gelezen als "*tot 28 februari 2018*".

Het past deze materiële vergissing recht te zetten.

2. Feiten en beoordeling van schuld

2. Beklaagden staan terecht voor feiten van mensenhandel (tenlastelegging A) en mensensmokkel (tenlastelegging B) ten aanzien van O. I.,

3. Op basis van de samenlezing van de verklaringen van O. I. (met uitzondering van de tweede verklaring, zie randnummer 5) kan volgend feitentelaas worden gereconstrueerd.

O. I. werd in Nigeria aangesproken door een vrouw die haar vertelde dat ze haar kon overbrengen naar Europa en dat ze daar een zus had wonen, met name eerste beklaagde A. F.. Ze moest hiervoor een bedrag van 25.000 euro betalen aan eerste beklaagde. O. I. ging hier op in, zonder de waarde van de euro te kennen. Voor vertrek werd ze onderworpen aan een voodoo ritueel, waarbij ze onder meer moest zweren nooit weg te lopen van haar 'madame', nooit geld te versluizen naar haar familie achter de rug van haar 'madame' en niets aan de politie te verklaren omtrent haar reis naar Europa of haar 'madame'.

Ze reisde zonder papieren, Eerst werd ze begeleid door de aangehaalde vrouw, later door een man. De reis bracht haar eerst naar Libië, waar ze langere tijd in een kamp verbleef. Uiteindelijk maakte ze per boot de oversteek naar Italië. Tijdens heel deze reis heeft ze een aantal keren telefonisch contact gehad met A. F., die haar vertelde dat zij verantwoordelijk was voor de overtocht. A. F. bezorgde haar ook vijf keer wat zakgeld via de personen die haar begeleidden.

Tijdens de overtocht werd het bootje onderschept. O. I. werd eerst naar Sicilië en vervolgens naar een kamp in Prata (Italië) gebracht waar ze werd geregistreerd. Na drie weken verblijf in dat kamp kreeg ze van A. F. de opdracht het kamp te verlaten. A. F. stuurde een man naar haar toe om haar te begeleiden naar Parijs. Daar werd ze opgehaald door A. F.. Met A. F. reisde ze dan door naar (...) waar A. F. toen verbleef met een oudere Franse man "c.", later geïdentificeerd als R. C.. Ze werd aan hem voorgesteld als haar nichtje. Na enkele weken werd ze dan uiteindelijk naar België gebracht. Al die tijd moest ze zich niet prostitueren.

In België verbleef ze eerst op een adres in (...), waar ook tweede beklaagde O. P. verbleef. Daar werd haar verteld dat ze zich moest prostitueren om de 25.000 euro terug te betalen. A. F. nam dan de foto's die werden gebruikt voor de advertentie op redlights.be en maakte ook de advertentie aan. Ze kreeg ook een gsm-toestel en simkaart van A. F. zodat de klanten haar konden contacteren en ze haar advertentie kon activeren. A. F. trachtte initieel voor O. P. te verbergen dat O. I. voor haar werkte, maar na een tijdje had hij het wel door. Hij kwam soms tussen om A. F. te kalmeren wanneer deze tegen haar aan het roepen was omdat ze te weinig verdiende of te weinig advertenties plaatste.

Na een maand zijn ze dan samen verhuisd naar (...), waar de prostitutieactiviteiten doorliepen, Naast de adressen in (...) en (...), verklaarde O. I. zich ook te hebben moeten prostitueren op een privéadres in (...) en in een bar in Duitsland en moest ze aan straatprostitutie doen in Straatsburg, Meestal werd ze daarbij vergezeld door A. F., die zichzelf ook prostitueerde.

4. O. I. werd uiteindelijk aangetroffen ,door de politiediensten bij een controle op 28 februari 2018 in (...). De politiediensten hadden gereageerd op een advertentie op redlights.be. Aan de telefoon wordt hen de plaats en het tarief megedeeld, waarvoor seks zonder condoom mogelijk is. In het appartement wordt naast O. I. ook o.a. tweede beklagde O. P. aangetroffen. Het gsm-toestel waaraan het nummer is verbonden dat werd vermeld in de advertentie is in het bezit van O. I.. O. I. verklaarde daarbij zich tegen haar zin te prostitueren en haar inkomsten te moeten afgeven aan A. F. of, wanneer die niet aanwezig is, aan O. P.. Naast die afbetaling, moest ze ook 450 euro huur betalen en 50 euro voor de boodschappen. De huur heeft ze één keer aan O. P. betaald.

Ze moest op het appartement werken en verblijven in een erg kleine kamer. Dit wordt bevestigd door de huiszoeking. In het kleine kamertje wordt onder meer haar reiskoffer met kleding aangetroffen en een zak met condooms. De matras ligt op de grond. In de reiskoffer werd een soort boekhouding teruggevonden die O. I. bijhield omtrent de bedragen die ze al had terugbetaald aan A. F.. Daarnaast werd een lijstje met bedragen teruggevonden onder de vermelding 'My sister money'. Het betrof gelden die ze had verdiend met een andere advertentie, gemaakt met een foto van A. F., maar waarbij O. I. de klanten moest ontvangen. A. F. vroeg hiervoor de helft van de inkomsten, maar de andere helft kwam ook bij haar terecht via de afbetaling van haar schuld. De advertentie waarvan sprake werd teruggevonden op redlights.be..

5. O. I. wijzigde in haar tweede verhoor haar verklaringen. In deze verklaring is A. F. niet haar pooier, maar geeft ze haar geld aan haar omdat zij het geld doorstort naar haar (O. I.'s) moeder, die het vervolgens geeft aan de ronselaar in Nigeria die ze 25.000 euro moest terugbetalen, Ze heeft A. F. in Parijs leren kennen en deze wilde haar dan helpen en heeft haar naar Hoboken gebracht. A. F. vertelde haar dat prostitutie de enige mogelijkheid was om geld te verdienen. Daarna zijn er dan foto's gemaakt. Ze kon niet zeggen wie de advertentie op internet had geplaatst. Ze heeft geen geld gegeven aan O. P., ze heeft eerst andere verklaringen afgelegd omdat ze bang was.

In haar verdere verhoren sloten haar verklaringen terug aan bij de eerste versie die ze gaf van de feiten. Ze stelde haar verklaringen bij het tweede verhoor te hebben gewijzigd omdat ze bedreigd was door A. F., die er voor zou zorgen dat haar ouders geen rust meer zouden kennen als zij een belastende verklaring zou afleggen. Ook later in het onderzoek, na de arrestatie van A. F., maakt ze melding van bedreigingen die zouden zijn geuit tegen haar moeder. De moeder van A. F. zou met de foto van O. I. naar het voodoochrijn gaan.

6. Onderzoek bij redlights.be toonde aan dat onder meer het nummer van A. F. werd gebruikt om de advertentie van O. I. te activeren.

Het telefonieonderzoek bevestigt onder meer de verklaringen van O. I. met betrekking tot de tewerkstelling in Duitsland en Frankrijk. Het onderzoek toont ook aan dat ze voor het overige de woning weinig verliet (tot 94% van de tijd bevond het nummer zich onder de zendmast die dekking geeft aan (...)). Dit laatste ondersteunt de verklaringen van het slachtoffer in die zin dat dit wijst op de controle die over haar werd uitgevoerd.

Verder werden de chatberichten tussen eerste en tweede beklagde geanalyseerd. Ook hierin zijn elementen terug te vinden die wijzen op een belangrijke mate van controle over het slachtoffer. Zo bespreken beklagden bijvoorbeeld de optie om de Messenger-app te wissen van het gsm-toestel van O. I. en hebben ze gesprekken over de toelaatbaarheid van een relatie die O. I. mogelijk zou hebben.

In één bericht stelt A. F.: *"Ben ik baas over haar leven (van O. I.) omdat ik haar overgebracht heb?"*.

Er is ook een bericht waarin O. P. aan A. F. vraagt hoeveel geld hij aan O. I. moet vragen, waarna een bedrag van 50 euro wordt genoemd met de vermelding dat ze (O. I.) dit niet moet noteren. Dit ondersteunt de verklaring van O. I. dat zij de afbetaling deed aan A. F., die afbetalingen werden genoteerd en ook O. P. werd ingeschakeld voor de ontvangst van gelden. Ook andere berichten wijzen in die richting. Zo stelde A. F. in een bericht: *"Het duurt niet lang meer voor O. I. gedaan heeft met de betaling. Ik kan niet in detail treden."*

De controlerende functie van O. P. blijkt verder ook uit enkele berichten waarin hij O. I. de les speelt omdat ze berichten uit haar gsm-toestel wist die ze uitwisselt met de broer van A. F. (waarbij A. F. en O. P. vermoeden dat beiden een relatie hebben). Ze smeekt hem om vergiffenis in een andere reeks berichten naar aanleiding van bepaalde contacten die ze heeft gehad met iemand die ze via B. had leren kennen.

7. R. C. verklaarde dat A. F. een tijdje onderdak bij hem heeft gevonden in (...). Ze hielp hem wat in het huishouden en hij beschouwde haar als een dochter. Ze werkte als poetsvrouw, maar heeft zich ook een tijd geprostitueerd om een grote som geld terug te betalen aan de personen die haar naar Europa hadden gebracht. Er heeft nooit een andere Afrikaanse vrouw bij hem gelogeed, met uitzondering van een vriendin van A. F. die één of twee keer is blijven slapen. Er heeft niemand anders meerdere weken bij hem gelogeed. Hij herkent O. I. niet op de voorgelegde foto. Deze verklaring is niet geloofwaardig. Het telefoonnummer van R. C. stond geregistreerd in het gsm-toestel van O. I. als "House Fone" en ze herkende de woning op een voorgelegde foto. Bovendien erkent A. F. O. I. te hebben ondergebracht bij de familie die haar onderdak bood.

8. De uitbater van de Duitse bar, T. M., bevestigt dat O. I. in de bar werkte, maar is niet op de hoogte van het feit dat A. F. haar pooier zou zijn.

9. Eerste beklagde A. F. verklaarde tweede beklagde te hebben leren kennen via Facebook en enkel naar België te komen om bij hem te zijn. Ze werkte hier soms wel als prostituee via redlights.be. Ze leerde O. I. kennen via een vriendin die haar vroeg om O. I. te helpen. Die vriendin kende ook de moeder van O. I. en gaf haar nummer door, waardoor ze ook telefoon kreeg van die dame om haar dochter te helpen. Ze is O. I. dan gaan opwachten in Parijs en heeft tegen de familie die haar onderdak bood gelogen door te zeggen dat O. I. een nicht van haar was. Dit vertelde ze ook aan O. P.. O. I. wilde in België ook in de prostitutie werken. Ze heeft haar geholpen door foto's te maken en de advertentie op redlights.be aan te maken. Ze ontkent evenwel dat zij O. I. aan een Belgisch telefoonnummer heeft geholpen. Dit laatste element is niet geloofwaardig, gelet op het

feit dat het nummer van O. I. op dezelfde naam is geregistreerd als andere nummers die bij beklagden opduiken.

Ze weet niet hoe O. I. naar Europa is gekomen.

De berichten die ze over O. I. heeft verzonden kaderen in een bezorgdheid over haar. Ze heeft zeker nooit gelden ontvangen en de 'boekhouding' van O. I. niet afgetekend.

10. Tweede beklagde O. P. verklaarde dat O. I. samen woont met A. F.. A. F. zorgt voor haar. Als A. F. naar Frankrijk gaat blijft hij bij O. I.. Hij heeft maar één keer geld ontvangen van O. I., nl. het bedrag van 450 euro. In het appartement heeft hij nooit vreemde mannen gezien. Hij verbleef in een andere kamer en wist niet wat er in de kamer van O. I. gebeurde. Deze laatste verklaring is volstrekt ongeloofwaardig gelet op de aanwezigheid van beklagde in het appartement op het moment dat O. I. verwachtte een klant te ontvangen, het feit dat het huurcontract op zijn naam staat en de plaatsgesteldheid van het appartement.

In zijn tweede verhoor verklaarde hij dat O. I. niet werkte en door hem en A. F. werd onderhouden. De berichten die betrekking hebben op de relatie tussen O. I. en de broer van A. F., verklaart hij door te stellen dat hij vermoedens had dat O. I. onder zijn invloed prostitutieactiviteiten wou beginnen en hij geen prostitutie in zijn woning wilde toelaten. Verder dacht hij dat ze familie waren en dat hij zich daarom verzette tegen seksueel contact tussen hen.

11. D. de zus van tweede beklagde, die in hetzelfde gebouw woonde, verklaarde wel te weten dat O. I. in de prostitutie werkte, maar niet dat A. F. haar pooier zou zijn. Zij dacht dat ze zussen waren. Ook de andere zus van tweede beklagde, B., ging er van uit dat O. I. en A. F. zussen waren. Zij was bevriend met O. I. en stelt niet op de hoogte te zijn geweest van haar prostitutieactiviteiten.

12. Wat de schuld van eerste beklagde A. F. betreft, meent de rechtbank dat het vaststaat dat zij zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten van mensenhandel en mensensmokkel, met de verzwarende omstandigheden zoals voorzien in de dagvaarding. Deze feiten zijn bewezen gelet op:

- de gedetailleerde verklaringen van O. I.;
- de resultaten van de huiszoeking, in het bijzonder de teruggevonden oplistings van bedragen die werden betaald en de door de verbalisanten vastgestelde leefomstandigheden daar;
- het telefonieonderzoek, waaruit o.m. de plaatsen van tewerkstelling en verblijf van O. I. blijken;
- de bevragingen bij redlights.be.;
- de resultaten van de uitlezing van gsm-toestellen en in het bijzonder de hoger aangehaalde berichten, waaruit blijkt dat A. F. het slachtoffer naar België overbracht, haar controleerde en gelden ontving.

13. Wat de schuld van tweede beklagde O. P. betreft moet worden vastgesteld dat op basis van de elementen in het strafdossier niet boven elke redelijke twijfel kan worden vastgesteld dat hij enige rol speelde met betrekking tot de feiten van mensensmokkel. Geen enkel element in het dossier wijst hiervoor in zijn richting. Deze vaststelling wordt bijkomend ondersteund door de vaststelling dat zowel het slachtoffer, beklagden als de zussen van beklagden verklaringen afleggen waaruit blijkt dat A. F. initieel een ander verhaal voor hem ophing omtrent de identiteit en herkomst van O. I.. Tweede beklagde wordt derhalve vrijgesproken voor tenlastelegging B.

Wat echter de tenlastelegging A betreft, meent de rechtbank dat de feiten bewezen zijn op grond van de onder het vorige randnummer aangehaalde elementen. Op basis van de elementen van het strafdossier kan worden aangenomen dat O. P. initieel niet op de hoogte was van de identiteit en activiteiten van O. I.. Het staat evenwel vast dat hij hier na enige tijd wel van op de hoogte was, door A. F. mee werd ingeschakeld in het uitoefenen van controle over O. I. en gelden ontving. Dit gelet op de uitgelezen berichten en de vaststellingen van de verbalisanten.

3. Straftoemeting

14. De feiten vermengen zich in hoofde van eerste beklagde als gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet zodat, op basis van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek, voor die feiten maar één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

15. De bewezen feiten zijn zeer ernstig.

Door mensen te smokkelen, ondermijnt eerste beklagde de openbare orde en bemoeilijkt zij de overheidscontrole op de personen die zich op het grondgebied bevinden. De handelingen wijzen op een verminderd normbesef. De radeloosheid van vluchtelingen wordt uitgebuit om criminele winsten te boeken. Hierbij wordt de slachtoffers een vals perspectief geboden en wordt de onwettige situatie van het verblijf van illegalen in de Europese Unie in de hand gewerkt. Bovendien wordt hun leven door de smokkelwijze in gevaar gebracht.

De feiten van mensenhandel wijzen op een verregaand gebrek aan respect voor de persoon en de menselijke waardigheid van het rechtstreeks betrokken slachtoffer. Beklagden maakten schaamteloos misbruik van de kwetsbare positie waarin het slachtoffer zich bevond, waarbij de drang naar gemakkelijk geldgewin primeerde op het respect voor de fysieke, psychische en seksuele integriteit van het slachtoffer.

16. Beide beklagden beschikken in België over een blanco strafregister. De rechtbank meent evenwel dat gelet op de ernst van de feiten, waarvan eerste beklagde maar al te zeer op de hoogte moet zijn geweest aangezien zij verklaarde zelf het slachtoffer te zijn geworden van

gelijkaardige feiten een uitgestelde bestraffing, zoals eerste beklagde vraagt, een onvoldoende sterk signaal voor haar zou zijn dat dergelijke feiten ontoelaatbaar zijn.

17. De rechtbank houdt bij het bepalen van de strafmaat rekening met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, de persoonlijkheid van beklagden, hun rol bij de feiten, hun persoonlijke situatie, hun leeftijd en strafrechtelijk verleden.

4. Verbeurdverklaring

18. Het Openbaar Ministerie vordert de verbeurdverklaring van de gsm A. , simkaart en gsm A. en simkaart (OS 2018004749, post b en c).

Deze goederen zijn eigendom van tweede beklagde en hebben gediend tot het plegen van de bewezen verklaarde feiten, zodat ze overeenkomstig artikel 42, 1°, Strafwetboek verbeurd worden verklaard.

5. Teruggave

19. Het Openbaar Ministerie vordert de teruggave aan O. I. van OS 2018/006097, posten 2, 3, 5 en 6.

Deze goederen behoren toe aan O. I. en de rechtbank beveelt derhalve de teruggave ervan.

6. Burgerlijke vorderingen

6.1 Burgerlijke partij O. I.

20. Burgerlijke partij O. I. eist van beide beklagden hoofdelijk een schadevergoeding van 1 euro, materieel en moreel vermengd

21. Het staat vast dat burgerlijke partij, als slachtoffer, schade heeft geleden die in causaal verband staat tot de bewezen verklaarde feiten.

De vordering wordt cijfermatig niet betwist en is redelijk begroot. Zij wordt aldus integraal toegekend.

6.2 Burgerlijke partij P. vzw

22. Burgerlijke partij P. vzw eist van beide beklaagden hoofdelijk een schadevergoeding van 2.500 euro, materieel en moreel vermengd, te vermeerderen met de interesten, alsook een rechtsplegingsvergoeding van 780 euro.

23. O. I. werd door de vzw opgevangen en begeleid. Conform artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 juni 2018 is de vzw gerechtigd om in rechte op te treden overeenkomstig artikel 11, §5 van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel.

Het staat vast dat burgerlijke partij bijgevolg schade heeft geleden die in causaal verband staat tot de bewezen verklaarde feiten.

De vordering wordt cijfermatig niet betwist en is redelijk begroot. Zij wordt aldus integraal toegekend.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 152bis, 161, 162, 185, 191, 194, 195, 226, 227 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 20003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikel 1 van de wet van 5 maart 1952,

wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,

artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

artikel 162bis van het Wetboek van Strafvordering,

artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,

artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,

en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlastelegging B, alsmede de artikelen 23, 31, 33, 38, 40, 42, 43, 50, 65, 66, 79, 80, 84, 433quinquies, 433septies, 433novies van het Strafwetboek

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **A. F., O. P., vzw P., O. I.,**

Herstelt de materiële vergissing in de incriminatieperiode in de tenlastelegging A zoals voormeld;

Op strafgebied

Ten aanzien van A. F, eerste beklagde

Veroordeelt **A. F.** voor de tenlasteleggingen A, B vermengd:

tot een **hoofdgevangenisstraf** van **4 jaar**

en tot een **geldboete** van **8000,00 EUR**, zijnde **1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet de beklagde uit de rechten zoals opgesomd in art. 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Veroordeelt **A. F.** tot betaling van:

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders.
- tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklagde op $\frac{1}{2} \times 13141,98 \text{ EUR} = 6670,99 \text{ EUR}$.

Ten aanzien van O. P., tweede beklagde

Spreekt **O. P.** voor tenlastelegging B **VRIJ**.

Veroordeelt **O. P.** voor tenlastelegging A :

tot een **hoofdgevangenisstraf** van **2 jaar**

en tot een **geldboete** van **8000,00 EUR**, zijnde **1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet de beklagde uit de rechten zoals opgesomd in art. 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Sw., eigendom van de beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten: GSM A. en simkaart en gsm A. en simkaart OS 2018/004749 posten b en c.

Veroordeelt O. P. tot betaling van:

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders.
- tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklagde op $\frac{1}{2}$ x 13141,98 EUR = 6570,99 EUR, de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklagde weerhouden en bewezen feiten.

oOOo

Beveelt de teruggave van OS 2018/006097 posten 2, 3, 5 en 6 aan O. I..

oOOo

Op burgerlijk gebied

Verklaart de eis van de burgerlijke partij mevr. O. I. ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt **O. P.** en **A. F.** solidair om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij O. I. de som van **één euro (1,00 EURO) definitief**.

Veroordeelt **O. P.** en **A. F.** solidair om als rechtsplegingsvergoeding aan O. I. te betalen de som van 180,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek . art. 1 tot 13 Wet van 21/4/2007 – art. 162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Verklaart de eis van de burgerlijke partij P. vzw ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt **O. P.** en **A. F.** solidair om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij P. vzw de som van **tweeduizend vijfhonderd euro (2500,00 EUR) definitief**, te vermeerderen met de vergoedende interesten, begroot op de wettelijke interestvoet, vanaf 28 februari 2018 en de gerechtelijke interesten op dit bedrag vanaf heden.

Veroordeelt **O. P.** en **A. F.** solidair om als rechtsplegingsvergoeding aan P. vzw te betalen de som van 480,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

oOOo

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10:

- K. E., rechter

- P. C., rechter

- J. D. H., rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 juni 2019 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier F V. H..